27/05/2020

Епископ Јоаникије: Све указује да је атентат у Београду наручен из Црне Горе (ВИДЕО)

Имам велику сумњу да је атентат 10. децембра у Београду био наручен из Црне Горе“, наводи у интервјуу за Спутњик епископ будимљанско-никшићки Јоаникије поводом медијских навода да је можда управо он био главна мета напада у Београдском хотелу „Краун Плаза“ умјесто бизнисмена Даке Давидовића.
Са владиком Јоаникијем о укупној драми кроз коју пролази Црна Гора од усвајања закона о слободи вјероисповијести разговарали смо у манастиру Ђурђеви Ступови – древној задужбини Немањића у Беранама, само десет дана након његовог притварања у ЦБ Никшић, чиме је он постао први епископ у Европи који је утамничен након пада Берлинског зида.

Последњих дана појавили су се медијски наводи да сте можда ви били мета покушаја атентата прошлог децембра у Београду, а не бизнисмен Дака Давидовић. Како то коментаришете?

– Прво, атентат није расвијетљен, макар није ништа конкретно саопштено. Разне су сумње. Ја имам велику сумњу да је тај атентат био наручен из Црне Горе. Сва логика налаже да је то тако, али опет морам се оградити прије него што се тај случај разјасни јер ништа није поуздано. Друго, метак је погодио

господина Давидовића и по том основу ја сам увијек мислио да је он био мета. Међутим, неки врло значајни стручњаци кажу да је врло могуће да сам ја био мета пошто је тај метак прошавши кроз дебело грађевинско стакло могао да добије други правац. Како год било, слава Богу, господин Давидовић је преживио, али за сваку државу би то требало да буде један значајан и приоритетан задатак да се сваки атентат или, не дај Боже убиство, разријеши. Да ли се може довести у везу тај атентат и ово притварање у Никшићу – то би требало да одговоре неки мало бољи аналитичари него ја.

Ако смо на правом Божјем путу, све је на славу Божју. Није нам непознато да су епископи често били мета разних непријатеља цркве кроз историју, а нарочито код нас у Црној Гори. Убијен је митрополит Јоаникије 1945. без икакве кривице. На том убиству митрополита и преко сто свештеника родила се цијела комунистичка и атеистичка идеологија у Црној Гори. Ако би рачунали и младиће који су се спремали за свештенички чин, онда је то много већи број.

Нарочито да нагласим да се из Црне Горе нико није званично интересовао да се атентат у Београду разјасни. Није никаква тајна да ја нисам сипмпатизер овог режима. Господин Давидовић је важан такође човјек на опозиционој сцени у Црној Гори, али смо ми прије свега грађани Црне Горе и свакако не стоји квалификација да су сви људи који су против режима против Црне Горе. То није тачно.

Ја мислим да је режим више упропастио државу, говори се о тим страшним стварима: организованом криминалу и енормном богаћењу појединих функционера и људи блиских режиму, и шта је то него упропашћавање државе? А све под фирмом велике љубави према отаџбини Црној Гори, Црногорцима, борби за њену будућност…

Дакле, врло је чудно да нико из Црне Горе није показао интересовање да се разјасни ко је пуцао на њене грађане децембра прошле године.

Ви сте можда први епископ који је доживио да буде утамничен након пада Берлинског зида у некој земљи. Како сте то доживјели?

–У Европи сам први! У свијету има неколико случајева – један епископ антиохијске патријаршије и један епсикоп цркве у Сирији не само што су били киднаповани и затворени, него су и обојица погубљени. Киднаповали су их

терористи ИСИЛ-а, и шта да кажем… мени као хришћанину је од стране власти учињена велика услуга да на Христовом путу са мојим свештеницима будемо ради Христа, вјере, цркве и службе приведени и затворени.

Нијесмо ми преживјели никакву посебну тортуру. Нарочито тамо у затвору, људи су били не само коректни него и врло људски предусретљиви да нам олакшају боравак. И они су сами били запрепашћени и у шоку да виде девет свештених лица који су приведени.

Међутим, у намјери да се похапси свештенсво Саборне цркве и епископ, а која је одмах била видљива чим су дошли полицајци после наших молитвеног хода кроз град Никшић за дан Светога Василија, било је нешто неприхватљиво и насилничко. То је просто била намјера да се свештеници јавно понизе пред пред народом и да се демонстрира сила без икаквог основа.

Ми смо говорили да ћемо прославити празник Светог Василија скромно и у складу са могућностима поштујући све препоруке. Али смо увијек знали да може да се догоди изненађење, и сада је питање ко је позвао народ. Па нико осим Свети Василије, а морам рећи и да је народ сигурно био огорчен због непримјерених потеза полиције нарочито за празник Васкрсења Христовога, када су храмови у Подгорици, Никшићу и на сјеверу били под опсадом полиције. Врло је могуће да је народ био повријеђен и да се сабрао у Никшићу да да одговор и на то.

Митрополит Амфилохије послао је 11. маја Влади писмо у ком је тражио да се настави дијалог на експертском нивоу између СПЦ и државе. Колико вјерујете у тај експертски дијалог?

– Дијалог на експертском нивоу је свакако потребан јер уколико се на том нивоу може доћи до неког решења, а добра је препорука да се на неким савременим принципима правним и државничким ријеши то питање као у осталим цивилизованим државама, то би требало да буде обавезујуће за сваку власт. Наравно, има овај дијалог и политичку димензију.

Како у том смилу коментаришете тезу која се често може чути од власти да „Српска православна црква и независна Црна Гора не иду заједно“?

– То не стоји. СПЦ никада није оспоравала независност Црне Горе. Ми немамо никакав проблем са државношћу Црне Горе почевши од највишег нивоа Светог архијерејског сабора, Синода, патријарха… Истовремено, јурисикција једне помјесне цркве на њеном канонском подручју се поштује и од стране свих других православних цркава, а то би требала да уважи као једну

чињеницу од прворазредног значаја и свака држава.

Све те приче које имају политичку конотацију смишљене су да одвуку пажњу од главне теме – а то су наша права и слободе. Основно питање је да ли је законски у овој држави нашој цркви загарантовано право на имовину и њено дјеловање и да ли су предвиђене вјерске слободе путем закона? Нијесу! Тај закон који је донесен је усмјерен само на СПЦ зато што је са другим вјерама држава потписала уговор који има снагу закона – нарочито темељни Уговор са Римокатоличком црквом.

У једној држави не би смјело да буде неравноправности међу вјерама, а православље у Црној Гори је традиционална и доминантна религија. Она права и слободе које су дате Католичкој цркви ми тражимо и за нас и немамо право да од тога одустанемо и стојимо јако чврсто. Немамо намјеру да не користимо то што нам међународни стандарди и Устав Црне Горе обезбјеђују.

Како видите утицај и улогу међународног фактора? Црна Гора је у НАТО, а генерал Бен Хоџис, бивши главнокомандујући америчких копнених снага у Европи, СПЦ је означио као главну пријетњу за довршавање посла на Балкану…

– Наши челници су волјели да кажу ће бити у свему равноправни са великим западним и моћним државама када Црна Гора уђе у НАТО. То је просипање магле. Зна се ко се пита у НАТО-у, али ја не бих могао да улазим у анализе ко је све пријатељ или непријатељ православља. Ми се држимо међународних стандарда који регулишу питање вјерских слобода и права у свакој држави.

Подсјећамо и залажемо се за разговор на правним основама. Нико нам није рекао ни са Запада ни са Истока да су наши захтјеви нереални или да су у супротности са неким правним начелом, резолуцијом или повељом која је обавезујућа за све државе. Ништа не тражимо што нам већ није загарантовано уставом Црне Горе, а када је нешто загарантовано Уставом а закон вам то ускраћује – онда је то грубо кршење правног поретка и свих права.

Западне земље начелно увијек подржавају дијалог на првом мјесту са државом и ми смо отворени за тај дијалог. Друга страна показује чудан став – час хоће, час неће – очигледно да нешто много калкулишу.

Међутим, управо најозбиљније западне земље сматрају да је вјерска слобода основа сваке друге слободе. Тако да Црна Гора која има једну богату вјерску традицију, мора то да ријеши на један достојан начин, а не да се брука и пред

својим грађанима и пред цијелим свијетом.

Црна Гора се последњих дана промовише као „корона фри“ дестинација, дакле земља без короне. Да ли то значи да се ускоро може очекивати обнова литија у Црној Гори?

– Не бих волио да се наше литије, којих ће свакако бити чим прођу забране, провлаче кроз било какву страначку или политичку причу. Основни разлог за наше литије је што су повријеђена наша права и што држава спроводи дискриминацију и неће да донесе добар закон који ће регулисати наше односе. Чим се донесе добар и нови закон или се направе радикалне измјене у овом постојећем, престаје потреба за тим видом исказивања незадовољства. Немамо другог начина да се боримо за своја права и да искажемо јавно своје незадовољство осим да изађемо на улицу и то јавно посвједочимо.

Односно, ми не излазимо на улицу него се сабирамо око наших храмова, и такав вид борбе за правду је јединствен у свијету и наравно да од њега нећемо одустати.

На крају, како видите перпективу Црне Горе која је бременита свим актуелним проблемима које сте навели?

– Црна Гора треба да се врати сама себи и да обрати пажњу на свој народ и његове основне потребе. Да испоштује све вјере и да прије свега буде загарантована слобода вјере јер од тога много зависи њена стабилност и будућност. Да се побрине о омладини и да јој обезбиједи довољно посла и један достојанствен и пристојан живот за сваког грађанина. То још увијек може, и ми смо спремни као вјерници и црква да дамо томе велики допринос и ову нашу борбу за слободу вјере доживљавамо тако да се ми боримо за поредак у држави и за бољу будућност Црне Горе и свих њених грађана.

Ми се сада боримо за права православних хришћана, каноски поредак и за правну стабилност и сигурност свакога грађанина. Ако се боримо за своја права и ако ми остваримо наша права, ми ћемо онда бити у стању да дамо допринос и унапређењу живота у Црној Гори.

Колико смо људи запослили, отворили смо и народне кухуње, а колико би смо тек могли више да урадимо за наш народ када би се наши односи са државом регулисали на један цивилизован начин.
mitropolija.com